

lydende Lovforslag, og, hvis de da ikke ere altfor sanguiniske, som man kalder det, hvis de ikke ere altfor flygtige i Haabet, tror jeg, de maa vide, at man ikke kan opnaa Mere med Hensyn til Lovforslaget, end at det kan faae en høitidelig Forbefærd. Fjor blev det, som det vil mindes, jordsfæstet, som Selvmordere i tidligere Tid bleve det, men i Aar vil jeg haabe, at det vil blive lidt hæderligere behandlet, og at der vil blive holdt en lille Rigtale over det. De Herrers Tankegang er denne: Naar vi ikke tillige kunne faae sat en Reform igjennem, som vi sætte Pris paa, maa Kjøbenhavnerne ikke naae det, hvoraf vi allerede ere i Besiddelse. Der er dette — om jeg saa maa sige — Ubroderlige og Eghedsjendiske i deres Standpunkt, at der skal være kommunale Afgiftsmyndere i en Kommune i Landet, som ikke tillige ere Bølgere, medens de kommunale Viddragmyndere ellers allevegne ere det, og denne Migtighed vil man opretholde, saafremt vi ikke give de Herrer en Præmie for at udjevne den. Dette er Situationen; det skal staa fast, at saaledes hænger det sammen. Der bestaar en Uret, som ikke kan betegnes for stærkt, men paa denne Uret vil man ikke raade Bød, med mindre man kan opnaa Fordel derved. Det kan ikke Andet end vække en stærk og begrundet Uvillie imod dem, som lægge Hindringer i Veien for Fremme af et Forslag, der sigter i den Retning, som det foreliggende Forslag tilsigter, og som mit ligebetydende Forslag ogsaa sigtede til. For at derfor ikke Klostet af Misnoie skal graves dybere mellem Hovedstadsfolkethighed og Landfolkethighed, skal jeg tillade mig at tilraade, at vi i Tiden vise, at vi ville unde vore kjøbenhavnske Medborgere den samme Ret, som andre Borgere i Landet have, nemlig at være kommunal Bølgere, naar man er kommunal Skatteyder.

Berg: Jeg skal ikke komme ind paa de dybtgaaende Underjøgelfer af Grundene til, at Folkethinget negtede det ærede Medlems Forslag's Overgang til 2den Behandling i et foregaaende Møde. Jeg er ikke saa dyb en Hjertekjender, at jeg skulde gaa den Vej, han gjør, at ransage Folks Hjertes og Nyres; den Forsretning overlader jeg gjerne til det ærede Med-

lem. Jeg holder mig til Handlinger og Udtalelser, og derefter tillader jeg mig at bedømme Folks Færd. Jeg beklager for Dvrigt den ærede Forslagsstiller af det Forslag, som nu er til Forhandling, at han har faaet en saa tapper Naabensfælle; thi jeg tror ikke, at det Foredrag, vi nys hørte, er vel skiftet til at hjælpe ham ud over Banfæstlighederne ved Forslaget; thi det forekommer mig, at han har sat baade det foreliggende Forslag og det Forslag, der vil komme til Forhandling som det næste Nummer paa Dagsordenen, og forskjellige dermed i Forbindelse staaende Forhold saaledes paa Hovedet, at man ikke kan rede sig ud af det paa anden Maade end ved at følge den Vej, som Thinget anviste os at gaa, da vi sidst havde en med denne besægtet Sag til Behandling. Det ærede Medlem forsikkrer, at dette Forslag gaar ud over, hvad Folkethinget har vedtaget med Hensyn til kommunal Valgret, og hvad jeg haaber, det vil vedtage endelig ved 3die Behandling, idet det sender det over til det andet Thing. Vort Forslag gaar ud paa en Udvidelse af Valgretten til hele Landet, Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landdistrikterne, og hævder, at Alle, der svare Skat til Kommunerne, skulle have en lige Valgret til de kommunale Valg. Det Forslag, som det ærede Medlem taler for, gaar blot ud paa at tage et Par Linier af vort, af Thingets store Slerhed anerkjendte, Forslag og gennemføre denne Tanke for en By, der ikke udgjør mere end en Tiendedel af Landets Befolkning, og dog vil han fortælle os, at det gaar ud over, hvad Folkethinget har vedtaget, og hvad Forslagsstillerne til det næste Forslag, der vil komme til Behandling, have villet. I den Grad at vildlede Folk med Hensyn til en ret Forstaaelse, tror jeg ikke vil lykkes; det ligger ikke i det ærede Medlems Hensigt at vildlede; men det er en i høieste Grad vildledende Betragtning, han fremsførte, og derfor har jeg maattet gjøre opmærksom paa og gjentagende gjort opmærksom paa, at det, som Folkethinget har afstemt over, hvilken Afstemning jeg haaber, det vil bekræfte, er noget langt mere Indgribende og Betydeligt i frifindet Retning end det, det ærede Medlem taler for. Saa ud over gaar det ikke. Det